

Sygn. akt VI U 380/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Dalewski

Protokolant – sekretarka Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2017r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: W. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 18 stycznia 2017r., znak: (...)

w sprawie: W. N.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

1) zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 18 stycznia 2017r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. N. prawo do emerytury poczynając od dnia 19 stycznia 2017r.,

2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VI U 380/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 stycznia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu W. N. prawa do emerytury w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2013 roku, poz. 1440 j.t.) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r., poz. 43.).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż w myśl art. 184 powołanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, tj. dla mężczyzny 60 lat, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wynoszący 15 lat, posiadają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat. Ubezpieczony udokumentował łączny staż pracy w wymiarze 24 lat, 3 miesięcy i 24 dni pracy, w tym staż w szczególnych warunkach/charakterze - 15 lat, 5 miesięcy i 8 dni. Nie został natomiast uwzględniony okres

pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w B. od 9 maja 1973 roku do 17 lipca 1974 roku, bowiem ubezpieczony nie przedłożył właściwego dokumentu.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury, z uwagi na to, że przepracował ponad 15 lat w warunkach szczególnych i udokumentował 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód urodzony dnia (...), złożył w dniu 28 grudnia 2016 r. w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Organ rentowy uznał, iż powód na dzień 1 stycznia 1999 r. udokumentował staż pracy w łącznym wymiarze 24 lat, 3 miesięcy i 24 dni pracy, w tym staż w szczególnych warunkach/charakterze - 15 lat, 5 miesięcy i 8 dni. Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

- okoliczności bezsporne

Sporną pozostawała okoliczność czy ubezpieczony posiada 25 letni okres składkowy i nieskładkowy.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, na podstawie, którego ustalił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca w okresie od 6 września 1972 r. do 17 lipca 1974 r. był zatrudniony na stanowisku betoniarz - cieśla w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w B.. Powyższe zatrudnienie wykonywał jako uczeń szkoły zawodowej, na podstawie umowy o pracę z dnia 12 lipca 1972 roku. Zatrudnienie ustało w dniu 17 lipca 2014 roku na wniosek ubezpieczonego.

-dowód: zeznania ubezpieczonego, zapis AV k. 30 akt sądowych, oryginalne dokumenty zatrudnienia w (...) w B. k- 21 akt sądowych, dokumentacja ZUS.

Sąd uznał zeznania ubezpieczonego za wiarygodne i znajdujące potwierdzenie w dokumentacji z okresu zatrudnienia ubezpieczonego. W szczególności datę końcową zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w B. ustalono na podstawie: karty zatrudnienia, karty urlopowej, wniosku o urlop z dnia 17 czerwca 1974 roku, wniosku o rozwiązanie umowy o pracę z dnia 12 lipca 1974 roku, zaświadczenia kwalifikacyjnego z dnia 14 czerwca 1974 roku, karty obiegowej zwolnienia z 28 sierpnia 1974 roku.

Pełnomocnik organu rentowego na rozprawie w dniu 5 czerwca 2017 roku oświadczył, że zapoznał się z dokumentacją archiwalną zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w B. i potwierdził spełnienie przez ubezpieczonego warunków udokumentowania 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego, pozostawiając decyzję do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd dokonał oceny omówionego wyżej stanu faktycznego w kontekście przepisów art.184 i 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 j.t.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r., poz. 43.).

Zgodnie z treścią art. 184. ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego (art. 184 ust. 2).

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w cytowanym wyżej przepisie, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Z kolei przepisy rozporządzenia wykonawczego z dnia 7 lutego 1983 r., które nadal zachowały swoją moc na warunkach określonych w art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.), mają zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W przedmiotowej sprawie praca ubezpieczonego w warunkach szczególnych nie była sporna, w związku z czym przeprowadzono postępowanie dowodowe na okoliczność stażu pracy. Postępowanie dowodowe pozwala na stwierdzenie, iż odwołujący w spornym okresie wykonywał pracę w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w B. od 9 maja 1973 roku do 17 lipca 1974 roku. Po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do ogólnego stażu pracy, uznanego już przez ZUS, uzyskuje się ponad 25 – letni okres składkowy i nieskładkowy (na dzień 1 stycznia 1999r.), który upoważnia ubezpieczonego do wystąpienia z wnioskiem o przyznanie emerytury.

Zaliczenie w/w okresu spowodowało, że odwołujący spełnia warunki konieczne do przyznania emerytury określone w cytowanych wyżej przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r., poz. 43 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 ust. 1a ustawy emerytalno - rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy brak było podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, pomimo uwzględnienia odwołania ubezpieczonego. Ubezpieczony za sporny okres zatrudnienia nie przedłożył dowodów na okoliczność zatrudnienia w spornym okresie w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w B.. Mając na uwadze sformalizowany przebieg postępowania przed organem rentowym jak również występujące ograniczenia dowodowe, do przyznania ubezpieczonemu prawa do

żądanego świadczenia konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność świadczenia pracy przez odwołującego w spornym okresie.

SSO Romuald Dalewski